

PRIJEVOD FOJNIČKE AHDNAME S OSMANSKOG NA BOSANSKI JEZIK

„Ja sultan Mehmed-han, dajem na znanje cijelom svijetu, kako prostom puku, tako i odličnijim, da su posjednici toga carskoga fermana, bosanski franjevci, našli veliku pažnju, te zapovijedam: Neka niko ne smeta i ne uznemiruje spomenute ni njihove crkve! Neka (mirno) stanuju u mom carstvu. A oni koji su izbjegli neka budu slobodni i sigurni. Neka se povrate i neka se bez straha u zemljama moga carstva nastane u svojim samostanima. Ni moje Visoko veličanstvo, ni moji veziri, ni moji službenici, ni moji podanici, niti iko od stanovnika moga carstva neka ih ne vrijeđa i ne uznemiruje, ni njih ni njihov život, ni njihov imetak, ni njihove bogomolje. Dozvoljava im se iz tuđine dovesti ljude – svećenike, u moju zemlju.

Stoga spomenutim izdajem uzvišenu povelju u kojoj im posvećujem svoju brigu i pažnju, te se kunem teškom zakletvom: Tako mi Stvoritelja zemlje i nebesa, Koji hrani sva stvorenja, i tako mi sedam mushafa, i tako mi našega velikog Božijeg poslanika Muhammeda i 124.000 pejgambera, i tako mi sablje, koju pašem, niko ne smije prekršiti ovo što je napisano, dok oni budu pokorni mojoj službi i vjerni mojoj zapovijesti.“

Pisano 28. maja 1463. godine
u Milodražu polju, nadomak Fojnici

Izvor: „Prijevod fojničke ahdname s osmanskog na bosanski jezik“ u *Poruke Ahdname: Sloboda vjere u multireligijskoj Bosni i Hercegovini*, uredila Šuško Dževada, Sarajevo, Institut za islamsku tradiciju Bošnjaka, 2018, str. 71